

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Markéta VANĚČKOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Problematika zápisu francouzské gastronomie do Seznamu světového dědictví UNESCO (72 stran včetně resumé, glosáře, příloh a seznamu použitých zdrojů, z toho 45 stran vlastního textu)*

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala aktuální a prakticky orientované téma z oblasti mezinárodního práva zacílené na představení projektu francouzské vlády o dosažení zápisu francouzské gastronomie na tzv. Reprezentativní seznam nehmotného kulturního dědictví (dále jen „Seznam“) vedený UNESCO dle Úmluvy o zachování nemateriálního kulturního dědictví lidstva z roku 2003.

Vlastní text práce mimo úvod a závěr je rozdělen do sedmi částí a působí poměrně přehledným dojmem. První dvě kapitoly seznamují čtenáře s organizací UNESCO obecně a další dvě se podrobněji věnují problematice světového dědictví. Jádrem práce pak jsou tři závěrečné kapitoly, v nichž se autorka soustředí na praktické aspekty zvoleného tématu, když po představení francouzské gastronomie a oficiálních snah o její zápis na Seznam se autorka pokouší zhodnotit šance tohoto projektu na úspěch, a to zejména na základě srovnání francouzské kandidatury s totožnou snahou Mexika, které neúspěšně usilovalo o zapsání své kuchyně na Seznam v roce 2005.

Autorka tak ve své práci vedle popisné metody využila při srovnávání obou kandidatur i komparativní metodu. Vzhledem k tomu, že zdroje informací o těchto projektech našla výhradně v cizojazyčném (francouzském, anglickém i španělském) znění, využila během zpracování práce i své filologické vzdělání v podobě překladatelských aktivit. Právě v samostatném aktivním vyhledání a zhodnocení informací o podmínkách kandidatury je možno spatřovat největší přínos jinak ne zcela kvalitní bakalářské práce.

Po obsahové stránce působí práce nevyrovnaným dojmem, neboť zejména v úvodních teoretických pasáží nacházím poměrně velké množství faktických nepřesností, naproti tomu směrem k závěru se informace zpřesňují. Nešťastné je např. tvrzení na s. 12 o historických událostech z 90. let 20. století a jejich vlivu na vznik UNESCO, které přitom, jak sama autorka uvádí, vzniklo v roce 1945. Mylné je i situování Organizace spojených národů do roku 1922 na s. 11. Věcné chyby nacházíme často i u názvů různých citovaných mezinárodních organizací či institucí (např. označení UNHCR za Organizace OSN pro lidská práva na s. 15, špatný překlad anglického názvu organizace ICCROM, v němž zaměňuje adjektiva přírodní a kulturní na s. 25, a na téže straně u IUCN se dokonce s českým názvem ani nesetkáme.) Ještě zásadnější věcnou vadou práce jsou rozporná tvrzení, která znemožňují čtenáři správné pochopení problematiky. Není třeba jasné, kdo vlastně může podat přihlášku na zápis přírodní či kulturní památky na seznam Světového přírodního a kulturního dědictví, protože autorka nejprve na s. 22 tvrdí, že o to usilují instituce, aby na další straně informaci popřela s tím, že je to záležitostí států. Podobně matoucí je nesjednocené označování rozhodujících pojmů např. samotného Seznamu.

Po formální a jazykové stránce je práce bohužel slabá a nahlížena pouze pod tímto úhlem, pohybuje se na hraně obhajitelnosti. Autorka např. špatně pracuje s číselnými údaji, když číslice do desítky v rozporu s požadavky neopisuje slovně, ale používá kombinované „patvary“ navíc v neujasněné podobě (např. „6-ti lety“ na s. 9 v. „8mi tisíciletá tradice“ na s. 47). Autorka dále práci zřejmě nepodrobila jazykové revizi, tudíž se vyznačuje nadměrným množstvím překlepů (např. hned v anotaci či v obsahu), chyb v interpunkci (která často chybí tam, kde být má a naopak se vyskytuje tam, kde bychom ji nečekali) i jazykově neobratných formulací (např. „mnohonárodnostní kandidatura“ na s. 31.). Nadto autorka často nepoužívá

zavedené termíny (např. „přijmutí návrhu“ místo jeho „přijetí“ na s. 10 nebo spojení „sociální a lidské vědy“ místo zavedeného „společenské a humanitní vědy“ v nadpisu podkapitoly na s. 19). Ještě závažnějším problémem je špatná práce se zdroji, které dokonce občas opomíná uvést! Především chybí odkaz na Úmluvu o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, z níž přitom evidentně čerpá informace (např. o závazcích států, které ji podepsaly na s. 22 či v následujícím oddílu popisujícím výběrová kritéria). Podobně nenalezneme žádný odkaz na zdroje v jádrové pasáži o historii francouzské kuchyně i jinde.

Celkový dojem z předkládané bakalářské práce je proto smíšený. Nelze popřít, že uvedené věcné a formální nedostatky citelně snižují úroveň práce, na druhou stranu je nutno vidět, že autorka byla v objektivně složité situaci v tom smyslu, že aktualita tématu ji neumožnila dostat se k potřebným informacím, jelikož Francie dosud oficiálně nepředložila svoji přihlášku. Přesto aktivně přistoupila k vyhledávání informací, a to včetně návštěvy sídla UNESCO v Paříži, a na jejich základě se sympaticky pokusila nejen o představení, ale též o osobní zhodnocení francouzské snahy o zápis své kuchyně na daný seznam.

Proto, pod podmínkou adekvátní reakce na uvedené výhrady během obhajoby, navrhuji vzhledem k popsanému osobnímu nasazení klasifikovat předkládanou bakalářskou práci známkou **velmi dobře**.

České Budějovice, 10.6.2009

Mgr. et Mgr. Ivo Petrá, Ph.D.

